

[Ole Bjørn Kraft.]

Hovedopgaven for Venstrepartiet. Men der er en betydningsfuld Tilføjelse i den Udtalelse, den kommanderende General har fremsat herom. Han udtaler nemlig, at Forudsætningen herfor er, at Hæren er rigtigt sammendraget. Jeg kunde have Lyst til at spørge Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, om det er hans Mening, at det er den kommanderende Generals Opfattelse, at den Fordeling af Regimenterne med 4 i Jylland og 4 paa Sjælland, som Lovforslaget foreslaar, er den rigtige. Naar vi skal vedtage et Forslag af denne Art, var det dog rigtigt, om vi fik en Oplysning af denne Karakter. Efter de Udtalelser, som foreligger fra den kommanderende General, og efter det, man ogsaa kan læse mellem de Linier, han har skrevet i denne Betænkning, synes det mig klart at fremgaa, at den kommanderende General ikke mener, at de 4 Regimenter, der er stillet til hans Raadighed, er tilstrækkelige til Forsvaret paa Sjælland.

Og saa er der en Ting i den kommanderende Generals Udtalelser, som mere end noget andet viser, hvor nødvendigt det har været for ham at fralægge sig Ansvar for den forsvarsmæssige Side af Ordningen. Den kommanderende General understreger meget skarpt, at der ved denne Ordning mangler et nødvendigt Led i Forsvaret — han bruger Udtrykket „nødvendigt Led“ —, og det er Luftforsvaret af København. Som ærede Medlemmer vil vide, har vi fra konservativ Side under de sidste Aars Forsvarsdebatter lagt en afgørende Vægt netop paa dette Punkt, og det er os derfor en Tilfredsstillelse at se, at den øverste militære sagkyndige her giver denne Betragtning saa fuldstændig og aldeles Medhold, som han gør. Jeg vil sige, at ved Ordningen af Hæren er dette den afgørende Svagheit i det foreliggende Forslag, at man slet ikke har taget Hensyn til hele den tekniske Udvikling, til alle de nye Vaaben, der er kommet til, og som i de senere Aar har naaet en saa vældig Udvikling. I den Betænkning, som det ærede Medlem Hr. Parkov og jeg skrev, da Sagen sidst var til Behandling her i Tinget, understregede vi, at efter vor Opfattelse maatte Flyvevaabenet udvikles jævnyrdigt med Hæren og Flaaden, fordi det var det eneste, der kunde skabe os den nødvendige Sikkerhed for, at de øvrige Midler kunde komme til Udfoldelse og Anvendelse. Det er vor Betragtning, at saafremt Hovedstaden, hvor Regeringen har sit Sæde, og som er Landets Hjerte, ligger

ubeskyttet hen, da vil en større eller mindre Flyveeskadre paa Forhaand uden at behøve at tage Hensyn til vore andre Magtmidler kunne tvinge os til Underkastelse ved den Trusel, som den vil kunne udøve mod Hovedstaden. Det er denne Betragtning, som den kommanderende General her giver sin fulde Tilslutning. Generalen skriver:

„Man har fra politisk Side ønsket at afvente Resultatet af Forhandlingerne i Genève om Forbud mod Luftbombardement af Byer.“

Og han udtrykker et Haab om, at hvis det skulde vise sig, at man her ikke naar til et Resultat, vil man drage Konsekvensen heraf. Med „fra politisk Side“ maa Generalen jo mene Venstrepartiet, for jeg tror ikke, at der fra Socialdemokratiet eller fra det radikale Parti vil kunne fremkomme nogen Udtalelse om, at hvis det gaar saaledes, som her er forudsat, vil man love Bevillinger til Gennemførelse af et Luftforsvar af København. Men dermed falder jo ogsaa den Garanti sammen, som man her søger at give. Jeg vil gerne stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, om han vil afgive et Løfte om, at hvis Afrustningskonferencen bliver resultatløs paa dette Omraade, kan vi fra det ærede Venstreparti forvente fremsat et Forslag til Sikring af København mod Bombardement fra Luften. Thi hvis det ærede Venstreparti ikke vil dette, saa fraskriver de sig ogsaa enhver Ret til at benytte den kommanderende Generals Udtalelser, saaledes som man har forsøgt det.

Det forekommer mig, at hele den Situation, i hvilken vi her befinder os, tydeligt understreger, hvor berettiget det har været, naar vi fra konservativ Side gennem vor Dagsorden sidste Aar og gennem vore Betragtninger under hele Udviklingen har henstillet til dette høje Ting og til denne Rigsdag at afvente Afrustningskonferencens Resultater, inden man skred til en endelig Ordning af vort Forsvar, for det er næsten umuligt under de nuværende Forhold at se, hvorledes denne skal skabes, og under hvilke Forhold den vil komme til at virke. At gennemføre en Nyordning nu er derfor et Hastværk og et Lastværk, der kun har politiske Motiver, men ingen saglige.

Det fremgaaer i øvrigt af nogle af de øvrige Paragraffer i Forslaget, at man netop fra radikal og socialdemokratisk Side har sikret sig mod, at der skulde anvendes flere Penge, end der her er Tale om, nemlig i § 98, hvor det udtrykkeligt fastsættes, at der ikke maa anvendes mere end de 24 Mill. Kr. Deri ligger jo, at man fra den Side ikke kan